

bidrag lika som nu är fallet med utbetalande af augmentsräntorna, och får därför vördsamt anhålla,

att Riksdagen måtte bevilja, det egare till skattefrälsehemman hädanefter blifva berättigade, att mot aflemnande af det qvitto, som på skattefrälseräntans betalande erhållits från vederbörande egare, af kronofogden vid kronouppbörden utbekomma den hittills bestämda och möjligen blifvande ersättningen från staten till ifrågasvarande räntor.

Stockholm den 26 januari 1891.

P. G. Petersson.

N:o 36.

Af herr **P. G. Petersson** i Brystorp, *om ytterligare ersättning från statsverket till egare af skattefrälsehemman, hvars ränta icke blifvit af statsverket inlöst.*

Genom Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse den 3 februari 1888 hafva egare till skattefrälsehemman, hvars skattefrälseräntor icke blifvit af statsverket inlösta, förklarats berättigade att af statsmedel erhålla ersättning med 30 procent af denna ränta, utgörande en likställighet med den skedda lindringen i grundskatten för egare till kronoskattehemman. Då nu till denna riksdag motionerats om ytterligare lindringar i grundskatterna med 20 procent, får jag vördsamt anhålla,

att, i händelse Riksdagen skulle bifalla ytterligare 20 procent afskrifning å grundskatterna, lika förmån äfven

måtte egarne af skattefrälsehemman tillkomma på så sätt, att från statsverket erhålles ytterligare ersättning med 20 procent af frälseräntans belopp, beräknadt på sätt och efter de grunder, som i ofvannämnda Kongl. Maj:ts kungörelse föreskrifvas.

Stockholm den 26 januari 1891.

P. G. Petersson.

N:o 37.

Af herr **P. G. Petersson** i Brystorp, *om höjning af pensionerna till indelta arméns manskap.*

Till följd deraf, att det hittills utgående gratial till afskedade manskapet vid armén är så ringa i förhållande till nuvarande penningevärde, komma desse vid sitt afskeds erhållande, i rätt många fall rust- och rotehållarne äfvensom kommunen till tunga med underhåll. Öfver detta förhållande är en allmän klagan, som icke heller saknar skäl, ty då manskapet i kronans tjänst blifvit skadadt eller genom en långvarig tjänstetid oförmöget att vidare i tjänsten fortfara, så är det vid sitt afskeds erhållande äfven oförmöget till sjelfförsörjning, och torde därför billigheten fordra, att staten lemna dessa personer en någorlunda efter deras lefnadsförhållanden lämplig pension i stället för det till dem nu utgående gratial, och tillåter jag mig i så fall föreslå,

att Riksdagen måtte bevilja:

1:o) Den af manskapet, som i krig, vapenöfning eller i annan kronans tjänst ådrager sig sjukdom eller lyten,